

Facturering in het arbeidsrecht

In de arbeidsrechtelijke praktijk komt het regelmatig voor dat ter beslechting van een geschil een regeling wordt getroffen. Die regeling houdt vaak in dat (het geheel van of een deel van) de advocaatkosten van de werknemer door de werkgever worden vergoed.

Met zo'n afspraak is in beginsel niets mis, maar wel met de wijze waarop aan die afspraak veelal uitvoering wordt gegeven.

Niet ongebruikelijk is dat de advocaat van de werknemer een declaratie (voor de in opdracht van de werknemer en ten behoeve van die werknemer verrichte werkzaamheden) op naam stelt van de werkgever en deze ook aan die werkgever adresseert. Dat biedt de werkgever de mogelijkheid om de op de declaratie in rekening gebrachte BTW te verrekenen.

De hoogste tuchtrechter, het Hof van Discipline, heeft in een uitspraak van 2 december 2013 bepaald dat een advocaat die op deze wijze handelt zich tuchtrechtelijk verwijtbaar gedraagt. De betrokken advocaat werd de maatregel van een waarschuwing opgelegd.

De kernoverweging van het Hof van Discipline luidde: "... dat verweerster een declaratie voor verleende diensten opstelt ten name van en zendt aan de werkgever *alsof* zij van deze vooraf een opdracht tot het verlenen van diensten had gekregen, hetgeen niet het geval is. Aan deze gefingeerde rechtsrelatie worden vervolgens extern gevolgen verbonden, zoals de verrekening van btw, die daaraan niet verbonden behoren te worden."

De Raad van Toezicht wijst u op het belang van deze uitspraak en vertrouwt erop dat u uw handelwijze, waar nodig, zult aanpassen. Mocht in de toekomst blijken dat de hiervoor geschetste praktijk – die nogal bestendig is (geweest) – door individuele advocaten wordt gecontinueerd, dan zal tuchtrechtelijk ingrijpen volgen en zal een dekenklacht worden ingediend.